

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Majchrowski

w sprawie radcy prawnego P. J.
obwinionego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w
zw. z art. 28 ust. 9 w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 22 marca 2021 roku,
na wniosek pełnomocnika pokrzywdzonego M. M., adw. M. T.,
w przedmiocie zwrotu kosztów procesu,
na podstawie art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z
art. 626 § 2 kpk,

postanowił:

zasądzić od obwinionego r. pr. P. J. na rzecz pokrzywdzonego M.
M. kwotę 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych, tytułem zwrotu
wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie jednego
pełnomocnika, w pozostałym zakresie wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej z dnia 25 stycznia 2021 roku, oddalono kasację obrońcy obwinionego, jako oczywiście bezzasadną, nadto zasądzone od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł tytułem kosztów sądowych w sprawie.

Pełnomocnik pokrzywdzonego M. M., adw. M. T., pismem procesowym datowanym na dzień 17 lutego 2021 roku, jak wskazał: „działając w imieniu i na rzecz pokrzywdzonych, A. M. oraz M. M.”, wniósł o zasądzenie od obwinionego na rzecz każdej z tych osób kwoty 1200 zł tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków w związku z ustanowieniem pełnomocnika. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał na możliwość wydania uzupełniającego orzeczenia o kosztach w trybie art. 626 § 2 kpk. Stawkę określił natomiast

w wysokości minimalnej opłaty wynikającej z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Wnioskodawca podniósł również, że A. M. i M. M. reprezentowani byli w postępowaniu kasacyjnym przez profesjonalnego pełnomocnika. W sprawie wniesiona została odpowiedź na kasację, pełnomocnik uczestniczył również w rozprawie głównej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał częściowemu uwzględnieniu. Zgodnie z art. 626 § 2 kpk, mającym zastosowanie również w postępowaniu dyscyplinarnym radców prawnych na mocy art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, jeżeli w orzeczeniu kończącym postępowanie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu.

Przedmiotową kasację obrońcy obwinionego oddalono jako oczywiście bezzasadną, obciążając obwinionego kosztami procesu. W związku z tym pokrzywdzonemu M.M., jako stronie postępowania, należy się w oparciu o art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 637 § 1 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk zwrot wydatków, w tym tych związanych z ustanowieniem w sprawie jednego pełnomocnika. Pokrzywdzony ustanowił pełnomocnika, który podjął czynności w sprawie. Skierował on odpowiedź na kasację, jak również zapewnił reprezentację swojego klienta na rozprawie głównej. W związku z tym zasądzono od obwinionego na rzecz pokrzywdzonego zwrot wydatków z tytułu ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika. Wysokość zasądzonej kwoty ustalono w oparciu o § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, przyjmując stawkę minimalną określoną tym rozporządzeniem, którą zresztą wskazano we wniosku.

Sąd Najwyższy nie uwzględnił natomiast wniosku o zasądzenie wydatków na rzecz A.M. Otóż osoba ta nie była w sprawie stroną postępowania - pokrzywdzoną. W szczególności należy mieć na względzie zakres zaskarżenia kasacją orzeczenia sądu II instancji, który nie dawał nawet podstaw do uznania A. M. za pokrzywdzoną w sprawie, co do czynów będących przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy, przy czym nie była ona traktowana jako strona postępowania. Stąd wniosek o zwrot wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika na rzecz osoby, która nie była stroną postępowania, był bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

